

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 maja 2015 r.

Sąd Rejonowy w Kłodzku, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Karp

Protokolant: Ewelina Świrta

po rozpoznaniu w dniu 7 maja 2015 r. w Kłodzku

sprawy z powództwa G. G.

przeciwko (...) S.A.Oddział w P.

o zapłatę 12.265,00 zł

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A.Oddział w P. na rzecz powoda G. G.kwotę 11.992,50 zł (jedenaście tysięcy dziewięćset dziewięćdziesiąt dwa złote 50/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 13 maja 2015 r. oraz tytułem zwrotu kosztów procesu kwotę 3.031,00 zł (trzy tysiące trzydzieści jeden złotych 00/100);

II. dalej idące powództwo oddala;

III. nakazuje stronie pozwanej by uiściła na rzecz Skarbu Państwa – kasa tut. Sądu tytułem wynagrodzenia biegłego poniesionego tymczasowo przez Skarb Państwa kwotę 860,51 zł (osiemset sześćdziesiąt złotych 51/100).

UZASADNIENIE

Powód G. G.wniósł o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A.Oddział w P.kwoty 9200 zł tytułem zadośćuczynienia za cierpienia związane z wypadkiem z (...) roku, 167,50 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia, 175 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdu, 1050 zł tytułem odszkodowania za uszkodzony samochód, 1400 zł tytułem zwrotu kosztów za wynajęcie samochodu zastępczego oraz wniósł o zasądzenie odsetek od dochodzonych kwot i zwrot kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód podał, że w dniu (...)roku miał miejsce wypadek komunikacyjny, w następstwie którego sprawca ubezpieczony u strony pozwanej uderzył w samochód powoda od strony kierowcy i spowodował u powoda uraz głowy, uraz kręgosłupa szyjnego i piersiowo-lędźwiowego, uraz klatki piersiowej i okolicy przedmostkowej, stłuczenie nadgarstków oraz jako następstwo zdarzenia ostrą reakcją na stres.

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zaprzeczyła by była zobowiązana do zapłaty dochodzonej przez powoda kwoty, wskazując, że brak jest podstaw do stwierdzenia jakoby kolizję spowodowała osoba ubezpieczona u strony pozwanej.

Pozwana wskazała, że powód nie był hospitalizowany, kolizja nie miała poważnego charakteru, na miejsce zdarzenia nie wezwano Policji ani Pogotowia, a u powoda rozpoznano uraz skrętny kręgosłupa szyjnego.Dodała, że zderzenie pojazdów niewątpliwie jest sytuacją stresową, ale stres jest normalną reakcją ulegającą stopniowemu zmniejszeniu w miarę upływu czasu., a w tej sytuacji przyznano zadośćuczynienie w kwocie 1600 zł, pomniejszone o 50 % - a zatem kwotę 800 zł .

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód G. G. był uczestnikiem kolizji w dniu (...) roku.

W chwili zdarzenia był kierowcą samochodu, w który uderzył pojazd D. R. ubezpieczonego u strony pozwanej.

Powód wracał z pracy do domu i skręcając w lewo celem wjazdu na swoją posesję został najechany przez samochód sprawcy, wyprzedzającego dwa inne pojazdy, którego nie widział w lusterku.

Powód doznał urazu skrętnego kręgosłupa szyjnego, a dolegliwości w postaci mdłości i zawrotów głowy poczuł dopiero następnego dnia rano i wtedy udał się do szpitala, następnie do ortopedy który stwierdził uraz kręgosłupa i zalecił noszenie kołnierza ortopedycznego, który zakupił powód za 35 zł i nosił przez 2, 5 tygodnia.

Powód korzystał także z pomocy neurologa i psychologa. Za diagnozę psychiczną powód zapłacił 150 zł. I poniósł koszty dojazdów w kwocie 175 zł.

Dowód:

- przesłuchanie powoda K- 82
- akta szkody- K- 63, 73
- karta informacyjna K- 12,14- 18,
- faktura k- 19, rachunek K- 20
- karta zdarzenia drogowego K- 91

W chwili wypadku powód miał (...) lat, pracował jako kasjer walutowy i nadal pracuje w tym charakterze. Po zdarzeniu odczuwał bóle głowy i karku, brał leki przeciwbólowe, odczuwał ból w kręgosłupie szyjnym i mrowienie rąk. Powód nie przebywał na zwolnieniu lekarskim, bo zależało mu na pracy. Po wypadku był u psychologa, z powodu lęku przed jazdą samochodem, budzenia się w nocy pod wpływem wspomnienia wypadku.

Dowód:

- przesłuchanie powoda K- 82, badanie k- 16-18

Powód otrzymał od strony pozwanej zadośćuczynienie w kwocie 800 zł i zwrot kosztów leczenia 42,50 zł, z zaznaczeniem, że jest to 50 % należnych kwot z powodu przyczynienia się powoda do skutków wypadku.

Dowód:

- pismo k- 74,
- akta szkody k- 73

Powód wskazał stronie pozwanej okoliczności zdarzenia, dokonana została wycena pojazdu przed zdarzeniem na 4 000 zł, szkody w pojeździe powoda na 2100 zł, uszkodzenie bramy na 534,34 zł, opisane ukaranie sprawcy mandatem karnym przez zawiadomioną o zdarzeniu policję. Akta szkody zawierają opis uszkodzonej bramy na posesję powoda, opis zdarzenia i sprawcy. Strona pozwana wypłaciła powodowi za uszkodzony pojazd 1050 zł przyjmując 50 % przyczynienia się powoda do zdarzenia, za uszkodzoną bramę 271, 67 zł – także jako 50 % szkody.

Dowód:

- akta szkody K- 63, 73

Sprawca D. R. ukarany został przez Policję mandatem karnym i złożył do Sądu wnioski o uchylenie mandatu. Sąd Rejonowy w Kłodzku odmówił uchylenia mandatu postanowieniem z dnia 26 czerwca 2013 roku wskazując, że sprawca dopuścił się wykroczenia z art. 86 par. 1 k w, na miejscu zdarzenia przyznał się do winy i nie kwestionował ustaleń Policji, a sporządzona została karta zdarzenia.

Strona pozwana w jednym z pism do powoda pomyliła zarówno dane osobowe poszkodowanego jak i miejsce zdarzenia drogowego, wskazując, że chodzi o L.i o K. D. oraz datę (...) roku.

Dowód:

- postanowienie, protokół posiedzenia, karta zdarzenia drogowego, wnioski K- 91

- akta szkody k- 63-

- pismo z 12 kwietnia 2013 w aktach szkody K- 63

Uszczerbek na zdrowiu powoda został ustalony przez lekarzy orzeczników (...) na 5 %.

Dowód;

- decyzja K- 63

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył , co następuje:

Powództwo należało uwzględnić na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, a w szczególności akt szkody, przesłuchania powoda, dokumentów ze sprawy karnej, dokumentacji medycznej i opinii biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych mgr inż. W. K., po dokonaniu korekty matematycznej wyliczenia wartości pozwu.

Zgodnie z przepisem art. 822 § 1 k.p.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Na podstawie przepisu art. 445 § 1 k.c. w wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Katalog wypadków, w których można żądać zadośćuczynienia określa przepis art. 444 § 1 k.c. stanowiąc, że w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty.

Zadaniem Sądu było ustalenie zasady odpowiedzialności, jako że strona pozwana, kwestionowała właśnie tę zasadę, choć uznała powództwo dokonując przyznania odszkodowania i zadośćuczynienia powodowi G. G. przy wskazaniu przyczynienia się powoda w 50 % do zaistnienia wypadku.

Sąd ustalił, na podstawie przesłuchania powoda, że wracał on z pracy do domu, własnym samochodem, a kiedy skręcał w lewo, bo tak należało skręcić, żeby znaleźć się w domu, nadjechał pojazd, który uderzył w pojazd powoda powodując szkodę majątkową oraz szkodę na osobie powoda..

Z ustalonego przebiegu zdarzenia, popartego kartą zdarzenia drogowego oraz oświadczeniem sprawcy znajdującym się w aktach szkody, wyprowadziła strona pozwana- ubezpieczyciel sprawcy, wnioski, że zawinił powód, ponieważ skręcając w lewo na swoją posesję nie rozejrzał się i nie zobaczył, kto jedzie.

Powołany w sprawie biegły W. K., który dokonał oceny i rekonstrukcji zdarzenia - wskazał, że nie ma żadnych podstaw, aby przyjąć, że to powód jest sprawcą tego właśnie zdarzenia.

Biegły stwierdził, że do zderzenia pojazdów doszło na lewym pasie ruchu na wysokości posesji numer (...), gdy kierujący samochodem S. powód skręcał w lewo, a kierujący pojazdem P. – sprawca ubezpieczony u strony pozwanej, wyprzedzał 2 pojazdy jadące za samochodem S. i pojazd P. uderzył w przedni lewy błotnik samochodu S., potem w przednie lewe drzwi, następnie doszło do uderzenia w tylną lewą część pojazdu S., a w samochodzie S. był włączony lewy kierunkowskaz.

Biegły dokonał na potrzeby tej sprawy analizy Prawa o ruchu drogowym, ze szczególnym uwzględnieniem art.22, który wskazuje, że należy zachować szczególną ostrożność, skręcając w lewo, należy zbliżyć się do środka jezdni i należy zawnocześnie i wyraźnie sygnalizować zamiar skręcenia.

Biegły przeanalizował art. 18, 23 i 24 Prawa o ruchu drogowym i stwierdził, że kierujący pojazdem zmieniający kierunek jazdy, jest obowiązany ustąpić pierwszeństwa takiemu pojazdowi, pomimo, iż wykonuje niezgodnie z przepisami manewr wyprzedzania tylko wtedy, gdy mógł przewidzieć, że jest nieprawidłowo wyprzedzany.

Biegły stwierdził, że w przedmiotowej sprawie można przyjąć, iż powód sygnalizował skręt w lewo, a sygnalizacja skrętu w lewo mogła być widoczna dla dwóch innych kierujących pojazdami, jadącymi za samochodem S., a w trakcie wyprzedzania sprawca kierujący pojazdem realizując zasadę szczególnej ostrożności, ma obserwować pojazdy wyprzedzane, zwłaszcza, że żaden z nich nie włączył lewego kierunkowskazu, gdyż wyprzedzanie pojazdu, lub uczestnika ruchu, który sygnalizuje zamiar skrętu w lewo, może odbywać się tylko z jego prawej strony (art. 24, ust. 5)..

Po wskazanej analizie, biegły stwierdził, że sprawcą kolizji drogowej był kierujący pojazdem P., a działanie kierującego pojazdem S., było zgodne z obowiązującymi przepisami prawa i było zgodne z obowiązkami wynikającymi z tego art. 22 prawa o ruchu drogowym i że zgromadzony materiał nie pozwala na wykazanie jakichkolwiek nieprawidłowości w działaniu kierującego pojazdem S., a kierujący pojazdem S. powód swoim zachowaniem nie przyczynił się do powstania kolizji.

Mając na uwadze wnioski opinii głównej biegłego i sporządzonej na żądanie strony pozwanej opinii uzupełniającej, którą to opinią biegły potwierdził poprzednie wnioski, Sąd na tej opinii się oparł, dodając, że Sąd Najwyższy wielokrotnie zajmował stanowisko w sytuacji dotyczącej zbiegu manewrów wyprzedzania i skrętu w lewo i stwierdził, że wymóg zachowania szczególnej ostrożności nie obejmuje obowiązku upewnienia się w chwili wykonywania tego manewru, czy nie zajeżdża on drogi wyprzedzającemu nieprawidłowo, a nałożenie na uczestnika ruchu drogowego obowiązku przewidzenia bez wyjątku wszystkich nawet najbardziej irracjonalnych zachowań innych uczestników, prowadziłoby w prostej linii do sparaliżowania całego ruchu.

Zdaniem Sądu zasadne jest stanowisko, że sprawca, kierowca samochodu P., wyprzedzał jeszcze 2 inne pojazdy i z dużą dozą prawdopodobieństwa należy przyjąć, że przy tym wyprzedzaniu skupił się na samym manewrze wyprzedzania, nie patrząc czy powód włączył kierunkowskaz, czy nie włączył.

Materiał dowodowy pozwala ustalić, że powód włączył kierunkowskaz i prawidłowo zasygnalizował manewr skrętu w lewo, a następnie udawał się w kierunku swojej posesji, a zatem sprawcą kolizji jest zdecydowanie osoba, będąca kierowcą samochodu P. i ubezpieczona u strony pozwanej, co strona pozwana przyznała, wypłacając powodowi niewielką kwotę zadośćuczynienia i przyjmując 50 procent przyczynienia się.

Mając na uwadze, że sprawcą była osoba ubezpieczona u strony pozwanej, a na płycie stanowiącej akta szkody znajdują się wszelkie dokumenty dotyczące ustalenia szkód powoda- wycena szkody w pojeździe/ 2100 zł, szkody w bramie 534, 34 zł, koszty leczenia, koszty wynajmu pojazdu zastępczego 1400 zł, koszty dojazdów, Sąd uwzględnił wszystkie wymienione w pozwie kwoty, jednakże zmodyfikował je, z uwagi na pomyłkę matematyczną w pozwie / pzew o zapłatę 12.265, a Sąd zasądził 11.992,50, ponieważ gdy dodać dochodzone kwoty, nie jest to 12.265, tylko 11.992,50 i taką kwotę Sąd zasądził, ale z odsetkami od dnia następnego po wydaniu wyroku ponieważ Sąd przyjął, że od opinii biegłego zależało, ustalenie odpowiedzialności strony pozwanej w 100 %.

O charakterze, jaki ma spełniać zadośćuczynienie wypowiedział się Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 3 lutego 2000 r. wydanego w sprawie I CKN 969/98 (LEX 50824), stwierdzając, że zadośćuczynienie nie jest karą, lecz sposobem naprawienia krzywdy. Chodzi tu o krzywdę ujmowaną jako cierpienie fizyczne, a więc ból i inne dolegliwości oraz cierpienia psychiczne, czyli negatywne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała, czy rozstroju zdrowia w postaci np. zeszpecenia, wyłączenia z normalnego życia itp. Celem zadośćuczynienia jest przede wszystkim złagodzenie tych cierpień. Winno ono mieć charakter całościowy i obejmować wszystkie cierpienia fizyczne i psychiczne, zarówno już doznane, jak i te, które zapewne wystąpią w przyszłości (a więc prognozy na przyszłość). Przy ocenie więc "odpowiedniej sumy" należy brać pod uwagę wszystkie okoliczności danego wypadku, mające wpływ na rozmiar doznanej krzywdy.

W niniejszej sprawie Sąd uznał, że przyznane przez stronę pozwaną zadośćuczynienie w kwocie 800 zł nie jest adekwatne do krzywdy jakiej doznał powód.

W oparciu o dokumentację medyczną, przesłuchanie powoda, akta szkody, treść opinii psychologicznej, informacje neurologa i ortopedy, uszczerbek na zdrowiu ustalony przez lekarzy orzeczników (...) na 5% - Sąd przyznał powodowi dalsze 9 200 zł zadośćuczynienia i zwrot kosztów procesu.

Wynika to z faktu, że rozważając wysokość w jakiej winno być zadośćuczynienie wypłacone, należy rozważać każdy przypadek indywidualnie, ponieważ jak stwierdził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 12 września 2002 r., wydanemu w sprawie IV CKN 1266/00 (LEX nr 80272) określenie wysokości zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w razie uszkodzenia ciała powinno się opierać na obiektywnych i sprawdzalnych kryteriach, kierować się jego celami i charakterem, przy uwzględnieniu jednak indywidualnej sytuacji stron.

Sąd uwzględnił przede wszystkim młody wiek powoda, stres związany ze zdarzeniem, konieczność korzystania z kołnierza ortopedycznego, ustalony 55 uszczerbek na zdrowiu i odczuwane po wypadku dolegliwości- bóle, nudności, zawroty głowy, konieczność konsultacji u neurologa, ortopedy i psychologa.

O kosztach postępowania orzeczono po myśli przepisu art. 98 § 1 k.p.c.